

Nd.

246. Nefndarállt

um frumvarp til laga um viðauka og breytingar á lögum nr. 58, 28. nóv. 1919, um bæjarstjórn á Siglufirði.

Frá allsherjarnefnd.

Samkvæmt 2. gr. frumvarps þessa má leggja aukaútsvar á óbreytta verkamenn, karla og konur, sem vinna hjá atvinnurekendum á Siglufirði aðeins mánaðartíma.

Þetta er nýmæli í bæjar- og sveitarstjórnarlögum vorum, sem nefndinni þykir mjög varhugavert.

Í flestum tilfellum mun kaup þessara manna svona stuttan tíma ekki nema mjög hárrí upphæð. Flestir þessara manna lifa aðeins á handafla sínum, og þó þeir vinni fyrir allháu kaupi þennan stutta tíma, eða jafnvel þann tíma sumarsins, sem atvinna er mest á Siglufirði, getur verið allt öðru máli að gegna um aðra tíma ársins. Sumt þetta verkafólk eru fátækir fjölskyldumenn.

Aukaútsvör á að leggja á *eftir efnum og ástæðum* gjaldanda, og þess vegna má ekki miða þau eingöngu við tekjur gjaldþegnsins um örstuttan tíma af árinu, heldur og við aðrar ástæður hans og atvinnu. Þessar ástæður hljóta alloftast að vera ókunnar niðurföfnunarnefnd, að því er kemur til utansveitarverkamanna, og þess vegna minni trygging en skyldi fyrir rjettlátri niðurföfnun á þá.

Þar sem þeir aftur á móti hafa fast aðsetur eða heimili, er hreppsnefnd eða niðurföfnunarnefnd kunnugt um hag þeirra, og því meiri líkindi til, að allar ástæður þeirra sjeu teknar til greina og útsvarið ekki eingöngu miðað við kaup þeirra lítinn tíma ársins.

Innheimta útsvaranna samkvæmt 4. gr. frumvarpsins er nokkuð harkaraleg, þar sem taka má útsvörin lögtaki frests- og fyrirvaralaust, gagnstætt allri lagavenju hjer á landi. Oft getur því staðið svo á, að gjaldþegninn geti engum vörnum fyrir sig komið og verði því að greiða útsvarið, hversu ranglátt sem það kann að vera.

5. grein frumvarpsins stendur í sambandi við nýmælið í 2. gr.

1. gr. frv. telur nefndin rjett að samþykkja. Að visu eiga ákvæði hennar fremur heima í hinum almennu launalögum, en með því að ákvæði launalaganna 1919 ná ekki til þessa embættismanns, virðist nefndinni ekkert því til fyrirstöðu að ákveða laun hans í bæjarstjórnarlögum kaupstaðarins.

3. gr. frumvarpsins gerir kaupstaðnum hægra fyrir að ná útsvörum af þeim atvinnurekendum, sem dvelja þar um stundarsakir. Samskonar fyrirmæli eru í frumvarpi um breyting á bæjarstjórnarlögum Ísafjarðarkaupstaðar, sem hv. neðri deild hefir afgreitt til efri deildar á þessu þingi og telja má líklegt, að þar verði samþykkt. Nefndin ræður því deildinni til að samþykkja þessa grein.

Samkvæmt þessu ræður nefndin því hv. deild til að samþykkja frumvarpið með eftirfylgjandi

BREYTINGARTILLÖGUM.

1. Við 1. gr. Á eftir orðinu »skal« komi:
frá 1. jan. 1921.
2. Við 2. gr. Greinin falli burt.
3. Við 4. gr. Greinin falli burt.
4. Við 5. gr. Greinin falli burt.

Alþingi, 6. apríl 1921.

Sigurður Stefánsson,
form. og framsm.

Björn Hallsson,
fundaskrifari.

Stefán Stefánsson,
með fyrirvara.

Einar Þorgilsson.

Pjetur Ottesen.